DUORUM
MONSTRORUM HUMANORUM
DESCRIPTIO ANATOMICA.

SPECIMEN INAUGURALE MEDICUM,

QUOD

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

UNIVERSITATE LITERARIA BEROLINENSI,

UT SUMMI SIBI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE CONCEDANTUR,

DIE XII. JUNII M. A. MDCCCXXVII.

H. L. Q. S.

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

AUCTOR

GUILELMUS FRIDER. CAROLUS FABER,

MAGDEBURGICUS.

OPPONENTIBUS:

M. TROSCHEL, MED. ET CHIR. DR.

P. PHOEBUS, MED. ET CHIR. DD.

L. KERSTEN, MED. ET CHIR. CAND.

ACCEDUNT DUAE TABULAE AENEAE.

BEROLINI,

LITERIS AUGUSTI PETSCHII.

VIRIS OPTIMIS DILECTISSIMIS

GUILELMO FRIDERICO FABER

PATRI

NEC MINUS

FRIDERICO FABER

PATRUO

HASCE QUALESCUNQUE PAGELLAS

QUA PAR EST

PIETATE AC REVERENTIA

D. D. D.

AUCTOR.

Monstra ambo, quorum descriptionem hae pagellae continent, in museo anatomico Illustr. *de Siebold* praeceptoris mei maxime venerandi servantur, cui maximas gratias habeo ob insignem humanitatem atque benevolentiam, qua dissertationis hac de re conscribendae copiam mihi fecit. Nec minus Celeberrimo Dr. *Schlemm* prosectori in universitate nostra, qui summa cum benignitate in dissecandis his monstris me adjuvit, maximas gratias me debere, ex intimo animo palam confiteor.

HISTORIA PARTUS MONSTRI PRIORIS.

Guilelma George triginta sex annos Berolini nata, constitutione valida atque robusta, structura corporis regulari, optima et diuturna valetudine, si morbos juvenili aetati proprios excipis, gavisa est. Quum vero annum aetatis decimum septimum nondum egressa esset, menstruatio sine omnibus difficultatibus provenit, et per totum sequens tempus typum quatuor hebdomadum stricte observavit. Vicesimum autem annum agens, a viro quodam in matrimonium ducta, quatuor ad hunc usque diem omnino sanos liberos, arte non adjuvante, celeriter et facillime peperit; graviditates puerperiaque etiam nihil memoratu digni praebuere, attamen ob exiguas atque male conformatas mammarum papillas impedita est, quo minus lacte materno infantes nutriret. Ineunte mense Majo anni 1825 fluxus menstruus adhuc regularis retentus est, neque rediit, unde se gravidam esse recte conjecit; ultimis vero diebus Septembris foetum in utero se moventem primum persensit. Per totum hujus graviditatis tempus tussi catarrhali interdum vehementer cruciabatur, praeterea autem omnibus fere molestiis sympathicis, quibus praegnantes afficiuntur, liberata erat. Haec tantum memoratu digna mihi videntur; quum enim tres fere menses gravida cubiculum academiae Berolinensis, quod statuis antiquis decoratum est, emundaret, subitus adspectus praeclari illius trunci Herculis capite et extremitatibus plane destituti, quem Torso nominant, tam magnum terrorem ipsi injecit, ut laborem inceptum relinquere cogeretur. Inde

ab hoc tempore metuere non desivit, ne foetum simili modo mutilatum ederet, quem metum etiam eventus non prorsus fefellit. In universum autem opinor, terrorem repentinum, aeque ac mortem foetus atque abortum efficere possit, justam alicujus partis tum externae tum internae evolutionem sane retinere et impedire posse; quum autem tertio mense praeterlapso, singulae embryonis partes jam effictae sint, inde sequitur, ut ab hoc tempore tale vitium organicum neutiquam adhuc oriri possit; omni enim verisimilitudine carere mihi videtur sententia, organa jam conformata et tota membra rursus evanescere et penitus deleri posse. Sed haec opinio, adspectum nempe rei insolitae et validum terrorem provocantis gravidae imaginationem tantopere excitare et alienare posse, ut nisus formativus hanc rem imitans similem deformitatem in foetu effingat, ab omnibus fere, quibus judicium hac de re concedendum est, refutatur. Quam exigua atque remota imitatio illa vitiosa plerumque reperiatur, praeclare hoc monstrum ostendit; nam capite brachiisque optime excultis gaudet, et defectu nonnisi nonnullorum pedis digitorum et alterius pedis totius similitudinem quandam praebet, contra aliis deformitatibus hernia umbilicali et spina bifida laborat, quae in Herculis trunco pulchritudine tam insigni non conspiciuntur.

Hora decima diei undecimi Februarii anni 1826 subito doloribus partus non mediocribus correpta est, et brevi post ruptura velamentorum spontanea facta, magna liquoris amnii copia ex vagina defluxit; dolores per aliquot horas adhuc durantes sensim sensimque et vigore et frequentia decrescebant, donec omnino denique requiescerent. Per totam vero noctem foemina parturiens obstetricis auxilio caruit, quam maritus e nocturnis vigiliis redux demum arcessivit; quae, quum partum hunc difficillimum ad felicem exitum perducere non auderet, Exper. Dr. *Scheibel* assistentis instituti obstetricii auxilium imploravit, qui statim eo se contulit. Exploratione adhibita, haecce invenit: integumenta abdominis laxa plurimisque rugis obsita erant; fundus uteri foetum arcte amplectentis haud procul ab umbilico in forma coni parvuli protruso exstabat; in regione ossis pubis dextri supra aperturam pelvis superiorem caput foetus durum atque globosum animadvertebatur; pedes autem in latere fundi sinistro jacebant; perinaeum integrum ruptura nondum sauciatum erat; vagina muco obtecta rite turgescebat, ex qua funiculus umbilicalis omnis vasorum pulsus expers jam dudum prolapsus erat; portio vaginalis duas adhuc lineas longa parvisque cicatricibus praedita, in media pelvis apertura locum tenebat; orificium uteri internum valde rigidum tam parum apertum erat, ut duo digiti aegerrime inducti brachium foetus praejacens attingere possent. Qua exploratione interna Dr. *Scheibel* de infausto situ foetus transverso

certior factus, orificium uteri lege artis dilatare, et tunc foetum in pedes convertere decrevit, hisce argumentis commotus; primum quum dolores ad partum efficiendum plures horas abhinc plane deficerent; tum liquor amnii tam diu jam defluxisset, quam ob rem uterus magis magisque se contrahens, eoque arctius foetum constringens, necessarium versionis negotium multo difficilius redderet, denique quum timendum esset, ne diutius cunctando brachium aut humerus in pelvim minorem altius intruderetur, ubi tunc quaecunque operatio summum vitae periculum afferre, et facile metritis ex vi mechanica adhibita oriri posset. Postquam igitur foemina parturiens in pulvino transverso secundum *Lamotte* constructo posita erat, Dr. *Scheibel* dextram manum in vaginam introduxit, et digitis duobus ingestis singulis aliis deinceps, uteri orificium paulatim dilatavit, donec tandem ipsi contingeret, ut totam manum in cavum uteri immittere posset. Ibi brachium et truncum foetus paululum repellens, mox dextrum pedem duobus modo digitis praeditum in sinistro latere invenit, quem e vagina protractum vinculo injecto retinuit. Quo facto manum iterum in vaginam ingessit, ubi orificium uteri denuo contractum, eadem fere difficultate amplificare cogebatur; hoc vero impedimento sublato, alterum etiam crus attigit, eduxitque; tunc autem foetum ad superiorem thoracem usque protraxit, et postquam lege artis brachium dextrum in ossis sacri concavitate situm et tunc sinistrum in cervice rejectum evolverat, caput facile produxit. Neonatus nullum vitae signum edidit, mortuusque remansit. Secundinae mox naturae viribus propulsae sunt; metrorrhagia non secuta est. Puerpera autem bene se habuit.

DESCRIPTIO MONSTRI PRIORIS.

Monstrum prima tabula depictum plures evolutiones imperfectas herniam nempe umbilicalem, spinam bifidam, atresiam ani, defectum intestini recti, omnium organorum uropoëticorum atque genitalium externorum, et extremitates inferiores male parceque conformatas simul repraesentat, quam ob causam secundum classificationem Cel. *J. F. Meckel* *) ad secundam sectionem capitis primi non minus ad octavam, ad decimam tertiam, decimam quartam, decimam quintam, et ad decimam septimam pertinere mihi videtur.

Corpus a planta pedis ad verticem usque longitudinem pollicum septemdecim et linearum novem mensurae Parisiensis exhibet; hernia umbilicalis a vertice capitis novem pollices, a planta pedis vero pollices septem et dimidium distat;

*) J. F. Meckel, Handbuch der pathol. Anatomie. Leipzig, 1812. 1. Band.

diameter capitis obliquus a mento ad superiorem partem ossis occipitis quatuor pollices et dimidium; diameter rectus a fronte ad fonticulum posteriorem quatuor pollices; diameter transversus a regione auris alterius ad alteram tres pollices adaequat.

Primo jam conspectu monstri animadvertere cogimur, superius corporis dimidium optime nutritum atque elegantissime conformatum gradu perfectionis valde superare partes inferiores, quae inde a pelvi diversa pluraque vitia organica manifestant. Caput longis capillis nigricantibus obsitum normae congruit; ossa enim calvariae justum ossificationis statum nacta sunt, ita ut posterior fonticulus prorsus jam evanuerit, et nonnisi exiguam ossis occipitis impressionem reliquerit; anterior vero fonticulus pollicem unum apertus remanserit; et sutura frontalis omnino fere coaluerit. Facies nihil notatu digni praebet, attamen rictum lupinum labiumque leporinum deesse, mentionem facere volo; licet haud raro vitia haec organica herniae umbilicali conjuncta esse soleant, quod hac ratione explicandum esse, censeo, quia embryo primis hebdomadibus post conceptionem ex duobus dimidiis lateralibus, quae sensim sensimque appropinquantia in linea media coalescunt, constat.

Collum, pectus, et utraque extremitas superior omni abnormitate carent; imo ungues digitorum duritiam et magnitudinem, uti in neonato maturo inveniri solent, assecuti sunt. Humeri quatuor pollices et tres lineas invicem distant; latitudo thoracis tres pollices aequat; extremitas superior longitudinem septem pollicum habet. Cavum abdominis integumentis communibus in anteriore facie concluditur; attamen ex umbilici regione tumor mollis, elasticus, coloris lividi atque subnigri, formam ex oblongo rotundam exhibens, in conspectum prodit, qui secundum funiculum umbilicalem, qui in inferiore superficie tumori ipsi adhaeret, duos pollices in longitudinem procurrit; maximus ejus circuitus in media herniae parte tres pollices adaequat, utrumque finem versus tumor amplitudine paulatim diminuitur, ita ut basis, qua abdomini adnexus est, duos modo pollices ambitu pateat. Tumor vero non cute, sed membrana tenerrima atque pellucida, investitur, cutis enim circa umbilicum cessans album annulum paululum elevatum conformat, qui et herniam et funiculum umbilicalem simul amplectitur. Tunc vero integumenta communia, continuatione nusquam interrupta, e monte Veneris et lumbis ad os sacrum transeunt; genitalia enim externa omnino deficiunt, etsi duae verruculae cutaneae conamen naturae interceptum eorum rite conformandorum indicare videantur; dextra verrucula septem lineas sub arcu ossium pubis sita, dimidiam lineam modo crassa, ex cute unam lineam prominet,

quam

quam fortasse pro rudimento corporis cavernosi penis, quod vero in primo evolutionis statu remanserit, habere nobis licet; altera autem verrucula sinistra novem lineas sub symphysi ossium pubis locum tenet, et longitudinalem cutis plicam tres lineas longam et duas lineas altam refert, qua ex forma labii majoris vulvae similitudo aliqua efficitur. Vestigium aperturae urethrae frustra quaeritur; non minus atresia ani completa apparet, apertura enim ani neutiquam cuticula tenerrima atque pellucida, ita ut meconium colore nigricanti transluceat, obtegitur, sed integumenta communia, nulla fovea relicta, ad os sacrum transgrediuntur, unde intestinum rectum maxima ex parte deesse, conjecturam facere possumus. Atresiam quidem membranaceam sectione decussata facile et felici successu semper fere tollere possumus; si vero atresia altiorem gradum assequuta est, rarissime nobis contingit, ut, ferro triquetro immisso, viam, qua meconium effluat, paremus, quum, toto intestino recto plerumque deficiente, colon descendens attingere nequeamus; tunc igitur ad vitam neonati conservandam nihil aliud restat, nisi ut juxta superiorem anteriorem spinam ossis ilei sinistri integumentis mollibus atque intestino crasso dissectis, anum artificialem, ex quo faeces ejici possint, conformemus. In toto dorso nullum vitium organicum investigari potest; attamen os sacrum longitudinali rima profunda, quam utrimque tuberositas ossea circumdat, et integumenta communia plane obtegunt, ita ut primo intuitu nihil, quod a normali statu aberret, inveniatur, finditur; et nonnisi digitorum tactu, mediam ossis sacri partem deesse, explorari potest.

Utrumque femur bene nutritum et formose excultum longitudinem trium pollicum et dimidii exhibet. Crus dextrum, tres pollices longum suraque optime conformata praeditum, normae congruit: pes autem duos pollices longus et octo lineas latus cute valde rugata investitur, et tribus digitis caret; nec minus sensus tactusque manifeste demonstrat, plura adhuc ossa tarsi et metatarsi deficere. At crus sinistrum duos modo pollices cum quadrante longum, habitum macilentum prae se fert, ita ut cutis os unicum sine omnibus musculis stricte circumdare videatur; pes omnino desideratur, cujus locum cartilago rotunda tres lineas crassa occupat; tenui autem pedunculo quinque lineas longo etiam cartilaginoso cruri adhaeret, et cute valde rugosa involvitur. Qua ex re naturae conamen singulas partes normaliter effingendi tertio mense lunari impeditum esse, elucet, quum ad hoc tempus usque digiti in extremitatibus deficiant, tunc vero parvae rotundaeque eminentiae enascantur.

Ossa cranii, faciei, thoracis, extremitatum superiorum et vertebrae verae a normali statu non recedunt, enimvero inde a pelvi vitiosa ossium conformatio

incipit. Ossa innominata quidem normam sequuntur, sed in osse sacro spinam bifidam conspicimus, quae secundum *Fleischmann* *) ad alterum hujus mali gradum, ubi nempe corpus vertebrae solito more coaluit, posterior autem arcus magis minusve desideratur, referenda est. Quinta quoque vertebra lumbalis vitii hujus non omnino expers est, quum arcus non plane massa' ossea, sed cartilagine tres lineas lata, conjungatur, ita ut nullum processus spinosi vestigium reperiatur. Superficies superior ossis sacri ligamento intervertebrali et ceteris ligamentis vertebrae quintae adnectitur, ex quo connubio promontorium sub modico angulo prosiliens efficitur. Superficies anterior justo modo sinuata foraminibus sacralibus instructa est, ex quibus nervi sacrales normaliter prodeunt; non minus symphysis sacroiliaca in utroque latere regularis est. In superficie autem posteriori, cujus latitudo novem lineas et longitudo decem adaequat, canalis sacralis per totum os apertus integumentis mollibus modo obtectus jacet; quoniam vero corpus ossis sacri rite excultum est, semicanalis osseus apparet, in quo cauda equina, dura matre circumdata, ad ossis finem decurrit. Sed aquam nullam intra medullae spinalis integumenta accumulatam esse, notatu dignum mihi videtur, et sine dubio hic etiam casus demonstrat, opinionem illorum, qui, impetu integumentorum aqua repletorum spinam bifidam semper provocari, credant, falsam esse; imprimis quum interdum omnia hydrorrhachitidis indicia desint, et tunc certe vitium solum ossificationis accusandum sit. Quatuor autem vertebras spurias in solidam compagem osseam conjunctas, nonnullis tamen incisuris designatas, discernere nobis licet. Supremae vertebrae ossificatio minime exculta est, ita ut in utroque latere rudimentum arcus ossei duas lineas tantum latum exstet, et canalis sacralis quatuor lineas in latitudinem pateat; secunda, tertia, et quarta vertebra hiatum tres lineas apertum, qui inferiorem ossis finem versus latitudine paulatim decrescit, constituunt. In latere sinistro arcus et praecipue processus spinosi in tuberositatem longitudinalem coaluerunt, quae basi latiore ossi sacro inhaeret, et acuminata ad altitudinem quatuor linearum erigitur, ita ut in inferiore ossis sacri superficie formam trianguli aequalia crura habentis fere imitetur. Tuber autem vertebrae tertiae canalem exigui modo luminis duas lineas longum et canali sacrali omnino parallelum continet; quartae quoque vertebrae tuberositatem canalis quoad longitudinem atque lumen illi simillimus perforat, qui vero magis in obliquum vergit, hunc in modum, ut in inferiori pagina ossis sacri utraque apertura ejus conspici possit. In latere dextro tuber antecedenti haud dissimile,

---

*) *Fleischmann,* De vitiis congenitis circa thoracem et abdomen. Erlangae, 1810. p. 10.

pollicem dimidium longum, canalem sacralem sepit, sed tres modo lineas in altitudinem porrigitur et decursum aliquantum incurvatum offert; aeque ac in latere altero tertia quoque et quarta vertebra canaliculis paribus praeditae sunt, qui, quum, nexu canalis sacralis plane privati, solummodo arteriarum os nutrientium transitui inservire videantur, fortasse cum foraminibus processuum transversorum vertebrarum colli comparari possunt. Superficies inferior ossis sacri obtusa atque complanata septem lineas lata est; crassitudo autem, ubi tuber sinistrum exstat, sex lineas, ubi canalis sacralis finitur, tres lineas et dimidiam adaequat; praeterea quatuor foramina, quae aperturas utriusque canalis vertebram quartam perforantis referunt, in conspectum prodeunt. Os coccygis omnino desideratur.

Ambo ossa femoris normali structura formaque gaudent; non minus utraque patella bene constructa ligamento capsulari genu atque ligamento patellae munitur. Fibulae vero lateris sinistri nullum vestigium invenitur; etsi tibia non prorsus deficiat, attamen justo brevior et parce conformata est, totum enim os duos pollices cum quadrante non excedit; superior quidem pars structuram normalem adhuc offert, nam in condylis decem lineas crassis musculorum femoris tendines rite affiguntur, imo tuberositas tibiae adhuc animadvertitur, unde vero circuitus ossis subito et tantopere imminuitur, ut inferior pars, quae capitulo cartilagine tenui investito finitur, tres lineas vix crassa sit. Cuncta ossa pedis deficiunt. Cartilaginem tibiae capitulo adnexam supra jam descripsi; attamen adnotatu dignum est, tibiam neutiquam formam prismaticam, sed omnino rotundam, exhibere. Os vero cute solummodo et tela cellulosa adipe et interdum fibris albidis intertexta, quae in regione surae paululum aucta est, parce cingitur. Musculi cruris et tendines omnino desiderantur.

In latere dextro tibia et fibula normam sequuntur, in ossibus autem tarsi evolutiones impeditae rursus repetuntur; desunt vero haecce ossa: calcaneus, os cuboïdeum, ossa metatarsi et phalanges digitorum tertii nempe, quarti et quinti, ita ut nonnisi dimidium internum totius pedis supersit. Contra astragalus solito more constructus ligamento capsulari tibiae adnectitur, et in utroque latere malleolus externus et internus ipsum amplectuntur; facies ejus infima, calcaneo deficiente, basin quasi pedis constituit. Capitulo ejus procurrenti os naviculare adjacet, cujus cavitatibus articularibus os cuneiforme primum, secundum et tertium inseruntur; tum etiam os metatarsi atque phalanges hallucis aeque ac os metatarsi tresque phalanges digiti secundi adsunt.

Musculi universi corporis optime nutriti fibris rubris gaudent, et nusquam a normali statu recedunt, si musculos abdominales praecipue rectos exceperis, quo-

niam in regione umbilicali non rite invicem appropinquavere. Crus quidem sinistrum cunctis musculis carere, jam antea dixi, sed in dextro etiam manci nec omnes exstant. Fascia autem suralis totum crus involvit, singulisque musculis vaginas fibrosas impertit. In fossa poplitea musculus popliteus solitum locum tenet. Caput externum quidem musculi gastrocnemii condylo femoris externo inseritur, sed internum caput ejus omnino desideratur; nihilo minus venter musculi ad latitudinem septem linearum intumescit, et paulatim coarctatus in tendinem Achillis transit, qui denique, calcaneo deficiente, in aponeurosi plantari expanditur. Musculus soleus et plantaris non investigari possunt. Altera series in posteriore etiam cruris latere collocata, quae musculum tibialem posticum, flexorem quatuor digitorum longum, et flexorem hallucis longum continet, nihil abnorme offert. In anteriore autem cruris facie juxta angulum tibiae anteriorem musculus tibialis anticus solito more decurrens conspicitur, quem unicus musculus extensioni inserviens, (frustra enim in duas partes dividere conatus sum,) tunc sequitur, qui luculenter duos tendines et halluci et digito secundo demittit. Fibulam deinde musculus peroneus longus obtegit, peroneus brevis rursus desideratur.

Cavum abdominis peritonaeo rite investitur, non minus cuncta organa chylopoëtica duplicationibus ejusdem involvuntur, et hunc in modum certis suis locis affiguntur. Diaphragma autem tribus foraminibus rite praeditum cavum abdominis a cavo thoracis sejungit. Hepar viscus omnium maximum totum hypochondrium dextrum complet, et ad sinistrum usque porrigitur, quaenam distentio duos pollices et dimidium adaequat; in superficie concava lobos bene efformatos fossasque diversas conspicimus; lobus autem sinister amplitudine magis, quam in adultis esse solet, auctus est, ita ut ventriculum totum fere obtegat. In loco suo ligamento coronario et ligamento suspensorio, inter cujus laminas vena umbilicalis hepar adit, munitur. Vesicula fellea fossae longitudinali dextrae adnexa, colorem ex livido nigrum praebet, et aliquantulum bilis nigricantis continet. In hypochondrio sinistro sub sacco coeco ventriculi lien pollicem unum longus coloris ex rubro lividi collocatus est; ex quo tunc pancreas supra columnam vertebralem ad duodeni concavitatem transversim descendit, cujus fabrica uti in omnibus glandulis conglomeratis ex parvulis acinis constructa est. Utrique visceri ventriculus, cujus saccus coecus pollicem latus hypochondrium sinistrum adimplet, impositus est; arcus minor sursum versus omentum gastrohepaticum excipit, ex arcu autem majore deorsum spectanti omentum gastrocolicum, quod pollicem vix longum omni fere adipe privatum est, dependet. E regione scrobi-

culi cordis ventriculus pyloro finitur, atque in intestinum duodenum transit, quod in decursu justas duas flexuras fingit, et inter superiorem et inferiorem mesocoli transversi laminam tela cellulosa adnectitur. Cujus partem descendentem ductus pancreaticus et choledochus intrant, pars vero transversalis inferior ad hypochondrium sinistrum fere porrecta, inferiorem mesocoli transversi laminam perforat, et ad intestinum jejunum et ileum continuatur; quae latitudinem trium linearum et longitudinem triginta quinque pollicum referunt, et saepissime curvata maximum abdominis pelvisque minoris spatium occupant. Diverticuli rudimentum nusquam reperi. Peritonaeum intestinum tenue stricte obducit, et ope mesenterii pollicem dimidium longi, inter cujus laminas arterias venas glandulasque mesentericas pisi magnitudinem nactas luculenter conspicimus, ad columnam vertebralem affigit. Tantum vero abest, ut intestinum tenue in regione dextri ossis ilei ad coecum transeat, ut recta ad umbilicum adscendat, ibique infra colon ex hernia umbilicali revertens, abdominis cavum relinquat.

Hernia umbilicalis saccum amplum atque occlusum, qui apertura annuli umbilicalis cavo abdominis inhaeret, ipsique conjungitur, repraesentat. Peritonaeum enim musculos abdominales investiens, per aperturam illam egreditur, et intimum sacci involucrum album splendidum et pellucidum conformat. Praeterea vero altera tenerrima etiam pellucida membrana extra peritonaeum sita et strictissime ipsi imposita, vagina nempe funiculi umbilicalis herniam una cum funiculo complectitur ad annulum usque, ubi in cutem ad instar coronae elevatam transit, ita ut, quamvis membranam illam vaginalem in utroque latere funiculi jam recidissem, herniae tamen contenta nondum in conspectum prodirent, sed iterum peritonaeo subjacenti involuta oculis subducerentur. Herniam umbilicalem duabus illis membranis plerumque cingi, primus Cel. *Oken* *) detexit, quam rem, uti mihi videtur, facile quoque explicare possumus; quum experientia nos docuerit, in quocunque foetu omnia fere intestina ad tertium mensem usque intra vaginam valde extensam funiculi umbilicalis sita esse, et tunc demum integumenta abdominalia, quae ab utroque latere invicem appropinquant, efficere, ut intestina in cavum abdominis retrahantur, et in linea alba modo exiguum foramen arteriarum et venae umbilicalis transitui aptum relinquatur. Si igitur ullius rei incommodo integumenta abdominalia justam evolutionem assequi nequeunt, intestina situm extra cavum abdominis, qui primis conformationis mensibus regularis fuit, obtinent, et herniam tunc effingunt, quae non solum illa membrana vaginali, sed peri-

---

*) Oken, Preisschrift über die Entstehung u. Heilung der Nabelbrüche. Landshut, 1810.

tonaei etiam continuatione circumdatur, quod aeque ac omnes membranae serosae, saccum integrum referens, intestina praejacentia involvat, necesse est. Funiculus umbilicalis in herniae inferiore parte decurrens, praeter venam et arteriam unicam paulum gelatinae Whartonianae continet. Vena umbilicum ingressa, sursum et dextrorsum inter musculos abdominales et peritonaeum tendit, donec hepatis regionem attigerit, ubi lamina utraque ligamenti suspensorii circumdata, ad fossam hepatis longitudinalem sinistram pervenit, et in ductum venosum Arantii et alterum vas, quod ramum sinistrum venae portarum adit, dividitur. Arteria umbilicalis autem ad pelvim deorsum pergit, externae peritonaei faciei imposita; sed alterius arteriae vestigium frustra quaesivi. —

Pars intestini tenuis intra herniam umbilicalem adhuc posita, sex pollicum longitudinem exhibet; intestinum coecum subsequens pollicem unum et quatuor lineas longum et decem lineas crassum non mediocri meconii copia repletum est; posteriori ejus lateri haud procul ab insertione intestini tenuis processus vermiformis novem lineas longus adnexus est. Memoratu adhuc dignum videtur, ligamento tenerrimo atque pellucido, quod tres lineas longum ex duabus laminis compositum, nullum vasis rudimentum ostendit, et certe pro peritonaei continuatione habendum est, intestinum coecum superiori sacci hernialis parti affigi. Quinque autem lineas latum intestino coeco insidet, et sensim sensimque ad tres lineas coarctatum intimo herniae involucro inseritur. Facillime quidem per aperturam annuli umbilicalis intestina in abdominis cavum reducere licet; illo tamen ligamento impeditur, quo minus coecum prorsus reponamus, nisi majore vi adhibita, saccum hernialem coeco inhaerentem simul retrahere et invertere velimus.

Colon in longitudine pollicis unius intra herniam adhuc situm, per annulum umbilicalem supra intestinum tenue egreditur, et quatuor pollices longum transversim abdominis cavum percurrens, et duodenum atque ventriculum obtegens, hypochondrium sinistrum recta petit, ita ut hac ratione colon adscendens omnino deficiat. Mesocolon transversum octo lineas longum situm intestini munit, in regione autem umbilici duos fere pollices a tergo distans cum mesenterio ita se conjungit, ut una eademque peritonaei duplicatio intestinum tenue et crassum involvere videatur, inter cujus laminas utriusque vasa et glandulae mesentericae jacent. Colon vero sinistrum in laevo columnae vertebralis latere quinque pollices longum descendit, donec regionem ossis ilei sinistri consecutum, denuo inflectatur, et sursum denique versum, ad quartam usque vertebram lumbalem pergat, ubi rotundatum et occlusum finem constituit. Intestinum rectum igitur pelvim minorem intrans prorsus desideratur. Altitudo mesocoli descendentis di-

midium pollicem adaequat. Quod vero ad fabricam totius intestini crassi pertinet, laeves parietes hujus canalis decem lineas lati ligamentis coli atque appendicibus epiploïcis adhuc carent; praeterea autem magna meconii copia repletum est.

Systema uropoëticum omnino deest. Extra peritonaei saccum sub dextro hepatis lobo capsula suprarenalis dextra collocata est, quae decem lineas longa et pollicem dimidium lata formam ovalem imitatur; structura ejus vero ex parvulis lobulis coloris fusci tela cellulosa inter se connexis constat; ductus excretorius nullus sane animadvertitur; sinistra capsula suprarenalis ejusdem fabricae juxta columnam vertebralem sub liene sita, longitudine atque latitudine alteram paulum superat, et formam magis inaequalem ostendit.

Supra jam mentionem feci, penis et scroti nullum indicium conspici posse, si exiguas illas verruculas cutaneas exceperis; uterque autem testis contra regulam in cavo abdominis adhuc retentus adest. Testis enimvero sinister tunica albuginea stricte circumdatus, in vertebrae ultimae lumbalis regione collocatus est, et quatuor lineas longus duasque latus ad fabae similitudinem accedit; ex postica et superiore parte vasa efferentia in caput epididymidis excedunt, quod ad crassitudinem lineae unius et dimidiae increscit. Unde tunc vas deferens minimi luminis originem ducit, quod unum et dimidium pollicem longum pelvim minorem recta petit, ibique, vesicula seminali prorsus deficiente, paululum se conglomerans in tela cellulosa evanescit; quae vero inferiorem pelvis minoris partem, quoniam omnia in normali statu ibi posita organa desiderantur, ita explet, ut fovea pollicem dimidium modo profunda remaneat, quae peritonaeo investita tenuia intestina excipit. Testis, vas deferens, arteria, venaque spermatica gubernaculo *Hunteri* involvuntur, quaenam duplicatio peritonaei novem lineas longa haud procul a linea arcuata ossis ilei incipiens ad testem protrahitur. Nec annulum abdominalem neque canalem inguinalem apertum reperi, unde impedimentum, quo minus gubernaculum *Hunteri* sensim sensimque inverteretur, et testis per canalem istum ad scrotum descenderet, sane ortum est. Dexter quoque testis cum epididymide quoad formam atque structuram alteri simillimus paulo altius locum tenet, nempe in regione vertebrae lumbalis quartae, quam ob causam gubernaculum *Hunteri* longitudinem pollicis excedit. Vas deferens recta etiam in pelvim minorem descendit, ubi in telam cellulosam abiens non amplius conspicitur. Canalis inguinalis, vesicula seminalis et prostata in hoc latere etiam desiderantur.

Organa thoracis minime a norma recedunt, attamen glandula thymus amplitudinem justo grandiorem exhibet, nam in cavo mediastini antici vasa majora et

superiorem pericardii partem obtegens, a manubrio sterni pollicem deorsum extenditur, et in latitudinem pollicem et novem lineas patet.

Pulmones saccis pleurae circumdati in utroque columnae vertebralis latere tergum versus adhuc retrusi jacent, et ex parenchymate eorum spisso compactoque, foetum nondum spiritum duxisse, omnino concludere nobis licet. Cor pericardio cinctum normaliter excultum est, non minus consueta et normalia vasa excipit et spargit. Aorta autem columnae vertebrali adfixa per hiatum aorticum diaphragmatis in cavum abdominis descendit, ibique originem praebet arteriae coeliacae, art. mesentericae superiori, art. duabus renalibus tenuissimis, quae sub angulo recto abeuntes capsulis suprarenalibus prospiciunt; porro aorta edit art. spermaticas internas exiles, denique art. mesentericam inferiorem, quae colon descendens petit; quum vero intestinum rectum plane deficiat, art. haemorrhoidalem internam etiam non adesse, necesse est. Sparsis arteriis lumbalibus, in regione vertebrae quartae lumbalis aorta in duos ramos principales sejungitur, quorum ex angulo art. sacralis media progreditur; ramus dexter vero art. iliaca communis, cujus lumen lineam aequat, deorsum ad lineam arcuatam tendit, ibique prope symphysin sacroiliacam dividitur in art. cruralem et hypogastricam; haec enim in pelvim minorem recta descendens art. obturatoriam, gluteam, et pudendam communem emittit. Sed art. cruralis pelvis minoris marginem sequens ad ligamentum *Fallopii* pergit: priusquam autem ex cavo abdominis evadit, art. epigastricae, quae ad posticam paginam musculi recti abdominalis sese inflectit, originem praebet. In hoc latere igitur art. umbilicalis prorsus deficit. Sed alter sinister aortae ramus principalis, qui lumen lineae unius et dimidiae offert, deorsum versus secundum lineam arcuatam procurrit, sensim sensimque dextrorsum se flectens et assurgens arcum ossium pubis superat, et inter posticam musculorum abdominalium superficiem et peritonaeum recta umbilicum petit. Non dubitandum esse, credo, quin vas illud art. umbilicalis revera sit, quae hoc in exemplo neutiquam ex art. hypogastrica, sed ex aorta ipsa ortum ducit, praesertim quum unum idemque lumen per totum decursum servans continuetur. Quinque autem lineas infra aortae divisionem art. umbilicalis exilem art. cruralem edit, quae ad laevam descendens cavum abdominis relinquit; tunc art. hypogastricam in pelvim minorem demittit, ex qua art. obturatoria neutiquam prodit; contra enim art. umbilicalis haud procul ab horizontali ramo ossis pubis arteriam illam foramen ovale adeuntem spargit.

HISTORIA PARTUS MONSTRI ALTERIUS.

Catharina Stetz quadraginta duos annos nata, robusta constitutione, figura mediocri Schoenholzii apud Berolinum domicilium habens, prosperrima valetudine juventutem degit. In sexto et decimo aetatis anno natura menstruationem provocavit, quae quoad copiam normalis per tres dies fluebat, et quarta quaque hebdomade certo revertebatur. Viginti unum annum nata viro nupsit, ex quo matrimonio quinque omnis conformationis vitii expertes liberos peperit. Initio mensis Augusti anni 1826 menstruatio denuo cessavit, nec amplius rediit; insequente tempore etiam taedio ciborum ex carne paratorum saepius capta, nausea atque vomitu et interdum vehementissimis dentium doloribus affecta est, ex quibus signis sese gravidam esse conclusit. Abdomen revera usque ad ultimos Novembris dies magis magisque intumuit, ex hoc tempore autem volumine non auctum, sed potius imminutum est. Motus foetus etiam sensu non percepit, quamvis luculentissime in graviditatibus antecedentibus eos animadvertisset; ceteroquin tempore posteriore bene se habuit, et exeunte mense Decembri nonnisi dolore premente in ossis sacri regione et frigore injucundo totius abdominis interdum laboravit. Subito die decimo quarto Januarii anni 1827 de doloribus abortum minantibus conquesta est, quibus perdurantibus liquor amnii horis matutinis diei sequentis defluxit; quum vero partus neutiquam procederet, atque dolores postremum prorsus evanuissent; obstetrix nescia, quid hoc in casu faciendum sit, Exper. Dr. *Hoffmann* assistentem instituti obstetricii Berolinensis arcessivit, qui etiam mecum ad parturientem statim curru vectus est. Exploratione instituta, uterum usque ad duos digitos infra umbilicum, qui fossam suam fere amiserat, extensum, et integumenta abdominis laxa atque rugosa inveni; perinaeum nulla ruptura laesum erat; vagina modice calida et muco obtecta; portio vaginalis tres adhuc lineas longa in media pelvis apertura collocata; labium anticum praesertim duritie lapidea scirrhosa insigne tactu dolebat; orificium uteri internum in magnitudine sex grossorum apertum erat, ex quo parvulum crus usque ad genu in vagina dependens eminebat; juxta ipsum digitos alterius pedis animadvertebam, posteriorem autem orificii partem mollis glaberque tumor explebat. Dr. *Hoffmann* manum dextram in vaginam ingessit, et altero pede etiam ex orificio uteri deducto, mox totum foetum omni vitae signo carentem facile protraxit. Placenta jamdudum certe ab uteri parietibus dissoluta celeriter in vaginam detrusa est, ita ut facile emoveri possit; quo facto uterus bene se contraxit.

DESCRIPTIO MONSTRI ALTERIUS.

Monstrum in altera tabula depictum, cujus ossi sacro permagnus tumor inhaeret, optime secundum monstrorum classificationem, quam Cel. *Blumenbach* *) jam dudum promulgavit, ad classem primam fabricam alienam continentem referendum esse mihi videtur; nam genitalium externorum atque intestini recti evolutio praepedita minoris est momenti, et vi mechanica tumoris magis magisque increscentis demum effecta est. Illustr. *Meckel* *) in octava sectione capitis primi, ubi de spina bifida et hydrorrhachitide loquitur, nonnullorum illi similium monstrorum mentionem facit. In museo anatomico Berolinensi quatuor quoque monstra huc pertinentia servantur, quorum unum tumorem amplum ostendit non solum adipe sed ossibus etiam cartilaginibus et hydatidibus repletum. Similia vero vitia organica haud raro in neonatis apparent, quam ob rem naturam ad tales tumores in infimo columnae vertebralis fine procreandos maxime proclivem esse, statuendum esse mihi videtur. In nosocomio chirurgico enim, cui Cel. *de Graefe* praeest, saepius quoque tumores saccatos multo quidem minoris circuitus aeque ac telangiectasias in osse sacro prominentes vidi, qui felici successu semper exsecti sunt.

Totus foetus septem pollices longus est; longitudo a vertice ad finem tumoris usque sex pollices et dimidium; longitudo trunci usque ad arcum ossium pubis duos pollices et novem lineas adaequat; humeri duos fere pollices inter se distant; thorax pollicem unum et octo lineas in latitudinem patet. Diameter capitis a fronte ad occiput pollicem et octo lineas; diameter a mento ad occiput duos fere pollices; diameter ab altero osse temporum ad alterum pollicem unum et dimidium explet.

In universum autem signa putredinis incipientis adsunt, quam injucundus odor in partu jam indicavit. Cutis laxa albida atque valde rugosa illa tenerrima lanugine caret; in singulis locis epidermide denudata est. In galea capitis tantummodo capilli colore subnigro tincti lineam dimidiam vix longi in conspectum prodeunt. Ossa calvariae justum evolutionis gradum nondum assequuta sunt, suturae enim atque fonticulus anterior et posterior longe lateque hiant; praecipue vero sutura frontalis usque ad glabellam porrecta totum os frontis dirimit. Facies os, nasum, genasque rite conformata praebet; orbitae satis amplae palpebris tenuibus, quae ciliis plane privatae sunt, occluduntur; bulbus oculi autem alba sclero-

---

*) Blumenbach, Handbuch der Naturgeschichte. Göttingen 1821. S. 21.

*) Meckel, Handbuch der pathol. Anatomie. 1. Band. S. 371.

tica circumdatus, in qua neque corneae nec iridis nec membranae pupillaris ullum vestigium detegere potui, respectu formae magnitudinisque ad pisi similitudinem accedit. Aures laxae magnitudine normam paululum excedunt, neque certa atque distincta figura gaudent, quum cartilagines in eo demum sint, ut effingantur. Thorax instar pectoris avium carinati compressus est. Extremitates superiores tres pollices et dimidium longae a normali statu non recedunt; imo digiti unguibus parvis jam praediti sunt, etsi chartae tenuis duritiam vix nacti sint. Integumenta abdominalia, quae multas magnasque rugas conformant, tantopere retracta et collapsa apparent, ut abdomen ab omnibus intestinis vacuum, eaque in sacco illo pelvi minori adhaerenti collocata esse paene crediderim. Funiculus umbilicalis annulum umbilicalem recte intrat, nec minus musculi abdominales nullam rimam relinquentes, unde intestina prolabi possent, in linea alba sese conjunxere. Pelvis ossibus innominatis et osse sacro normaliter conditur; os quidem sacrum atque columna vertebrarum verarum regulam sequuntur, sed ossis coccygis exigua tantum rudimenta cartilaginosa exstant. Altitudo a crista ossis ilium ad tuberositatem ossis ischii novem lineas adaequat; diameter rectus pelvis, cui nomen conjugata est, a promontorio ad symphysin ossium pubis octo fere lineas explet; spinae superiores anteriores ossium ilium pollicem et quatuor lineas inter se distant. Extremitates inferiores habitum macrum prae se ferunt; os femoris vero pollicem et novem lineas longum acetabulo solito more infigitur; nec minus patella fibula et tibia normales sunt; longitudo cruris pollicem unum et dimidium aequat. Pes autem undecim lineas longus quinque digitos unguibus tenuibus jam munitos ostendit.

Inde ex pelvis inferiore apertura amplus tumor formam ovatam referens et, quod ad tactum adtinet, molli massa repletus dependet, et volumine paululum increscens ultra cruris dimidium porrigitur. In infima tumoris parte incisura exigua conspicitur, quae duas laterales prominentias rotundatas atque obtusas efficit; integumenta autem communia laevia et valde extensa tumorem universum involvunt, et in posteriore nonnisi superficie, ubi ossi sacro conjungitur, cutis nonnullas parvas rugas effingit. Longitudo atque latitudo tumoris duos pollices, crassitudo vero pollicem unum et dimidium complet. Femora in anteriore tumoris superficie jacentia magis magisque diducuntur, ita ut genua duos pollices inter se distent; attamen crura invicem rursus appropinquant, quo ex situ fit, ut foetus tumore quasi insideat.

Duas lineas infra arcum ossium pubis in medio tumore rudimenta genitalium muliebrium externorum apparent; clitoris nempe, si magnitudinem formamque

respicis, capitulo acus simillima prominet, et tenerrimo praeputio involvitur. Unde duae exiguae plicae cutaneae ad nymphas decurrunt, quae duos limbos quartam vix lineae partem elevatos repraesentant, et paulatim commissuram inferiorem versus evanescentes rimam oblongam, quae tres fere lineas longa et unam lineam lata est, cingunt. Tenuissima tamen albaque cuticula eam prorsus fere praecludit, et in media parte foramen valde exiguum modo relinquens, speciem indolemque hymenis induere videtur. Foramen illud vero in angustum canalem transit, qui duas lineas recta sursum tendens, in regione arcus ossium pubis finitur, et vaginae omnino respondet; etsi usque ad uterum non porrigatur, et rugae transversae plane desint; nam vi comprimente tumoris illius parietes vaginae in regione symphysis inter se coalescerent, rugaeque sensim sensimque disparerent, necesse fuit. Haud procul a clitoride in summa etiam rimae parte minima fovea seu foramen coecum, quod pro aperturae urethrae rudimento habendum esse credo, animadvertitur; nullum vero urethrae canalem investigari posse, sine dubio explicandum esse mihi videtur, quia lumen ejus tam exiguum eo facilius et celerius pondere tumoris plane comprimi debebat. Labiorum quoque majorum nullum vestigium exstat, maxima enim cutis extensio sane impedivit, quominus normaliter conformarentur. Sed tres lineas infra muli~~ebria genitalia~~ cutis similem ovatam aperturam tres lineas longam et duas lineas latam fingit, quae ad canalem duas lineas latum et novem lineas longum continuatur; hic autem sinistrorsum versus ad laevum os pubis adscendit, ibique occlusus terminatur. Quam ob causam non dubitandum esse puto, quin apertura illa anus, et canalis hicce intestinum rectum revera sit, quae partes tumore magis magisque crescente deorsum depulsae sunt; non minus verisimile mihi videtur, intestinum rectum intra pelvim minorem propter loci angustiam tumore compressum esse, parietesque ejusdem deinde concrevisse.

Tumore autem dissecto, massam adiposam colore ex aurato flavo tinctam mollem et fere liquidam inveni, quae nonnullis telae cellulosae stratis intertextis continetur; saccus vero tumori proprius plane deficit, quam ob rem etiam ad nudos tumores secundum *Swediaur* *) referendus est. Ossa vero cartilagines, dentes, et crines minime reperi, quamvis haec omnia interdum in similibus tumoribus inventa sint. Massa adiposa non solum pelvis minoris spatium omnino explet, sed ex ea surgens, in latere sinistro tres adhuc lineas supra cristam ossis ilei attollitur; dextrorsum autem paulatim decrescit, ita ut ibi cristam ossis ilei vix attingat. Peritonaeum eodem flavo colore imbutum cavum abdominis et singula

---

*) *Swediaur,* Novum medic. rational. system. Parisiis, 1811.

organa chylopoëtica involvens, et superiorem tumoris superficiem obducens efficit, ut extra saccum membranae illius omnino collocatus sit. Praeterea autem notatu dignum est, omnem telam cellulosam cunctasque membranas serosas colore illo flavo tinctas esse, quem, ubicunque incisionem cutis ad hanc rem explorandam fecerim, in brachiis, in trunco, et cruribus semper inveni. Quin etiam musculi primo intuitu hujus vitii participes esse videntur, cujus causa tela cellulosa fibras musculares involvens et connectens sane est.

Tres lineas supra arcum ossium pubis vesicae urinariae cervix tumore illo insidet, quae longitudinem pollicis dimidii et latitudinem trium linearum praebet; fundus vero paulatim angustior redditus ad urachum, qui arteriis umbilicalibus utrimque cinctus, recta ad umbilicum adscendit, transgreditur. Urethram investigare mihi non licuit. Peritonaeum posticam vesicae superficiem investiens, et tunc ad uterum se convertens, plicas semilunares Douglasii procreat. Non minus portio uteri vaginalis tumori ita inhaeret, ut a vagina plane separata sit, cujus jam supra mentionem feci; uterus vero quinque lineas longus, formam cylindri ostendit, cujus maxima latitudo duas lineas vix complet; ligamenta lata ovaria gracilia tubas Fallopii et ligamenta rotunda sueto more involvunt.

Ventriculus, intestinum duodenum, jejunum et ileum normam sequuntur; omentum gastrocolicum tenuissimum et flavo colore insigne novem lineas dependet, et maximam intestinorum partem obtegit. Coecum in regione cristae ossis ilei dextri situm, processu vermiculari quatuor lineas longo praeditum est; colon adscendens et transversum justum locum etiam tenent; colon autem descendens ante renem sinistrum ad tumorem adiposum decurrit, ibique duplicatione peritonaei adfixum finitur et plane occluditur. Lien et pancreas neutiquam a norma recedunt. In universum intestina meconio adhuc vacua nonnisi aliquid muci continent; et nullum fere discrimen inter crassa et tenuia intestina intercedit, nam eandem structuram atque latitudinem linearum duarum et dimidiae ostendunt. Hepar vero praeter modum permagnum in latitudinem pollicem et novem lineas, in crassitudinem pollicem dimidium patet, ita ut hypochondrii dextri spatium prorsus occupans ad sinistrum usque porrigatur. Peritonaeum quidem involucrum et solita ligamenta, quae situm ejus muniunt, ipsi impertit; parenchyma autem hepatis in homogeneam adiposam mollem massam, quae colorem etiam ex aurato flavum praebet, commutatum est; unde igitur factum est, ut in superficie concava omnes fossae diversique lobi evanuerint, et tantummodo parva fovea restet, quae venam portarum arteriam et ductum hepaticum excipit. Vena umbilicalis ibi ramo sinistro venae portarum immittitur, et tunc ductus venosus Arantii ad venam cavam

adscendentem pergit. Vesicula fellea exilis coloris subrubri prope marginem anteriorem hepati adhaeret, et omni bile caret.

Extra saccum peritonaei in regione lumbali ren dexter pollicem dimidium longus et tres lineas latus jacet, et manifeste ex quatuor renculis nondum plane coalitis componitur; hilum ejus arteria et vena renalis rite intrant; pelvis renalis ureterem, cujus lumen lineam fere adaequat, emittit, qui tumorem adiposum transcendens, collo vesicae urinariae inseritur. Capsula suprarenalis superiorem renis partem amplectitur. Sinister vero ren paulo altius collocatus, tumore hoc in latere magis prominente nititur, neque respectu formae et fabricae ab altero differt, ureter autem, dorsum tumoris illius superans, ad posticam superficiem cervicis vesicae urinariae pervenit.

Cavum thoracis magnopere angustum atque compressum reperitur. Cor, pulmones, et vasa majora normam plane sequuntur; pericardium pleuraque colore flavo etiam tincta sunt. Glandula thymus, cujus latitudo septem lineas adaequat, sub manubrio sterni locum suum tenet, et ex quatuor lobulis distinctis constat.

Quod vero ad secundinas attinet, funiculus umbilicalis mediocriter contortus longitudinem quatuordecim pollicum praebet, et prope marginem placentae magis inseritur. Amnion et chorion normali structura gaudent. Placenta formam fere rotundam refert, cujus diameter tres pollices superat; crassitudo autem quinque lineas adaequat; in superficie interna amnio et chorio investita ramos vasorum umbilicalium se spargentes conspicimus; superficies externa autem sulcis foveisque profundis in plures lobos dirimitur. Substantia placentae neutiquam rubra mollis et fungosa, sed compacta albida dura scirrhosa est, et ex parvis granis albis durisque, quae naturam calcariae fere prae se ferunt, et tela cellulosa inter se conjunguntur, componitur. Vasa autem umbilicalia haud procul a superficie interna jam evanescunt, nec altius materiam placentae intrant; quam ob rem sine dubio nutritio foetus tam magnam jacturam sensim sensimque fecit, ut transitu sanguinis e parte uterina placentae plane impedito, vita ejus exstingueretur, necesse esset. Licet enim nonnullis exemplis experientia nos docuerit, matres scirrho imo carcinomate uteri valde laborantes, liberos maturos et viventes peperisse; attamen hoc in casu scirrhum portionis vaginalis insignem illam placentae duritiem effecisse, credo; qua ex re tunc evenit, ut sanguis, qui, ad foetum nutriendum inserviens, vitiosam mixtionem in placenta accepisset, tum ad illam hepatis degenerationem, tum ad peculiarem telae cellulosae et adipis totius corporis commutationem procreandam, occasionem praeberet.

TABULAE UTRIUSQUE EXPLICATIO.

TABULA PRIOR.

Monstrum ante dissectionem tertia parte minus, quam in natura invenitur, delineatum.

TABULA ALTERA.

Fig. I.

Abdominis cavum longitudinali et transversa incisione integumentorum apertum.

a. Dexter lobus integumentorum abdominalium sursum reflexus, cujus superficies interna peritonaeo investitur.

b. Sinister lobus integumentorum abdominalium superior.

c. Dexter lobus integumentorum abdominalium deorsum reflexus.

d. Sinister lobus integumentorum inferior.

e. Margo hepatis anterior.

f. Colon descendens.

g. Colon transversum ex hernia umbilicali egressum.

h. Vena umbilicalis.

i. Peritonaei continuatio, quae saccum hernialem conformat, et intestina ibi collocata circumdat.

k. Tunica vaginalis funiculi umbilicalis dilatata, saccum hernialem peritonaei stricte amplectens.

l. Funiculus umbilicalis normalis.

m. Tunica vaginalis funiculi umbilicalis a peritonaeo subjacenti sejuncta.

n. Arteria umbilicalis transversa incisione integumentorum abdominalium ita dissecta, ut superius ejus lumen in dextro superiore lobo, inferius autem in dextro inferiore conspiciatur.

o. Intestina tenuia sursum reclinata.

p. Mesenterium.

q. Capsula suprarenalis dextra.

r. Peritonaeum ab anteriore renis succenturiati superficie resectum.

s. Peritonaeum columnam vertebralem obducens.

t. Testis.

u. Epididymis,

v. Gubernaculum Hunteri.

w. Pelvis minor peritonaeo investita.

x. Utrumque femur.

y. Mesocolon descendens.

Fig. II.

Monstrum alterum ante dissectionem eadem magnitudine delineatum, qua in natura exstat.

CURRICULUM VITAE.

Ego, GUILELMUS FRIDERICUS CAROLUS FABER, Magdeburgi mense Februario anni MDCCCIII natus sum, patre GUILELMO FRIDERICO FABER, pharmacopola, matre FRIDERICA e gente BLUMLERIANA. Primis litterarum elementis imbutus paedagogium coenobii Sanctae Mariae Virginis adii, quod auspiciis Illustr. ROETGER in urbe patria floret. Inde cum testimonio maturitatis dimissus Gottingam me contuli, et ab Illustr. BERGMANN, tunc temporis prorectore magnifico, die XV mensis Aprilis anni MDCCCXXIII medicinae studiosis adscriptus sum. Ibi autem his lectionibus interfui: Illustr. BLUMENBACH de physiologia et historia naturali; Illustr. STROMEYER de chemia experimentali, pharmacia, et de zoochemia; Illustr. LANGENBECK de anatomia universa et neurologia, nec non in cadaveribus lege artis dissecandis dux mihi fuit atque praeceptor; Illustr. HEMPEL de osteologia et syndesmologia disserentem audivi; Illustr. BARTLING de botanice universali; Illustr. MAYER de physice experimentali; Illustr. CONRADI encyclopaediam medicam, pathologiam, et therapiam generalem et specialem, et materiam medicam docentem audivi; praeterea clinicum medicum Illustr. CONRADI per unum semestre auscultans frequentavi.

Annis duobus autem praeterlapsis, Berolinum profectus sum, ibique ab Illustr. RUDOLPHI, Rectore magnifico, die XXVI mensis Aprilis anni MDCCCXXV inter civium academicorum numerum receptus sum, Illustr. LINK ordinis gratiosi medicorum tunc temporis Decanus maxime spectabilis studiosis artis medicae me adscripsit. In hac alma academia has virorum celeberrimorum praelectiones audivi: Illustr. RUDOLPHI de physiologia, anatomia comparata, et anatomia pathologica; Illustr. RUST chirurgiam et aciurgiam, quam una cum Illustr. KLUGE tradit, me docuit; nec minus clinicum ejus chirurgicum frequentavi. Illustr. KLUGE artem obstetriciam et theoreticam et practicam, et ossium fractorum luxatorumque cognitionem mihi tradidit; clinici quoque syphilitici illo duce particeps fui. Illustr. BERENDS Hippocratis aphorismos interpretantem audivi, et in clinico, quod sub ejus auspiciis floruit, artem medicam exercui; Illustr. DE SIEBOLD exercitationes in phantomate adii, et clinicum ejus obstetricium frequentavi; a Perillustr. HUFELAND in praxi medica exercenda instructus sum; sub auspiciis Illustr. DE GRAEFE in clinico chirurgico et ophthalmiatrico artem chirurgicam exercui; clinico etiam medico, cui Illustr. NEUMANN praeest, interfui.

THESES DEFENDENDAE.

1. *Metastasis lactea non existit.*
2. *Carcinoma glandulosum non exstirpari debet.*
3. *China non semper ad febrem intermittentem sanandam adhibenda est.*
4. *Gonorrhoea interdum syphilitica est.*

…üller. del.   F. Guimpel. sculp.